

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Aesopi Phrygis Fabulae Graece et Latine

Aesopus

Basileae, 1606

Mvsaei de ero & leandro

[urn:nbn:de:bsz:31-112322](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-112322)

Ἐπιτάφιος εἰς Ὀμήρου Ἀνδρῶν
πατέρα Σιδωνίης.

ΤΑ' μ' μρόπων πρῶτον, τὸ μέγα φόμα, τὰν ἴσα μύσας
φθιγγαμλίαν λιφαλάν, ᾤξενι, μαιονίδει,
Α δ' ἔλαχον ναοῖτις ἰσσιπλάς. ἔγδ' ἐν ἄλλα
ἰόρον, ἀλλ' ἐν ἱμοῖ πνεύμα θανῶν ἔλιπεν.
Ω νδύμα λιρονίδαο τὸ πωγκράϊς, ᾧ ἠκεῖ ἔλυμπαρον,
καὶ τὰν αἰούσθ' ναύμαχον ἐπιβίαν,
καὶ τ' ἀχιλλείοις φαρσαλίην ἕψαρον πώλοισι
οστία διαρδωνικῶ δρυπτήμβλον πειδίω.
Εἰ δ' ἔπιγα λυρόπην τ' ταλίην, ἰδ' ὅτι λιούθῃ
καὶ ζήτιθ' ἔγαμίταν ἄβραχύβωλ' ἱνθ'.

Εἰς τ' αὐτόν.

Ἐνθάδε πέν ἱβαν λιφαλάν λιατὰ γαῖα λιανθῆσι
Ἀνδρῶν ἠρώων λιωμύτορα θάρον ὀμηρον.

OS SO

MAP-

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ.

Νηὸς ἔλω ἀνὰ σπυρὸν, ἀγίνου ἤχι θυλάς,
 Κυπρωγενεῖ, σκιδυρὸν ἴθυσιν. αὐτὰρ ὁ τίξην,
 Οὐλ. ἔρω βιάσαζι. Διοιστὺσαι ἡμιμυῖας,
 Οξεία δινδύχισσι. πικρὸν δ' ἰδίων οἶστρον.
 Μηδρὸς ἐπ' ἀρύτεραρον ἔπιποδύρχιον δ' ἐπελάσθη,
 Ἡπάρι λαιαύδραιο λόφου Φρένα αὐτὰ πδρῶσαι.
 Ἀμφότροι ἢ πῶδου αὐτῶ περιφορμυλίοι οἶστρον,
 Ἀδύλων ἀπόναισο γάμον ἢ στωιστορα λύχρον
 Λαθευδίουρ θήναυσο. σιδύραρον ἢ λειογχεῖς
 Αἶμα, πολυπλάγηντι πρῶδωνι ποδευῶταις ἀεδαί,
 Καίσφι φάης λῆ ἀμδρω, ἀμδρω ἢ ηρεφιδότῶν.

Τῶ αὐτῶ εἰς Μισσαίουρ.

Καὶ φρένας ἀδρήσεια θυῶν ἴλι, δὴ γδ ἀοιδαῖς,
 Στῶτο λαχῆν ἀρῆς, μδν. ἀπόνα πόνουμ.
 Τῶτο ληνουρ νειῶσο. ἰτ' αἰς ἐπενύσοθην ἔργου.
 Ἀχλὺς ἀλλῶ. ἀρῶς τ' ἀχάδων ὕβρω ἔρω.
 Μισσαίω δ' ἐπίτακην, ὁ δ' ἐκλήθη ποδευῶται
 Οἶστρον, ἀπεδύξαι παρ. θινίς καλύνας.
 Δινείδω ἢ μηρῶν ἐπιστῆξας σιλιδάου,
 Οα' ὀλιγας πείζωρ χρῶν ἔργων ἔρω.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΤ' ΗΡΩ

ἠρεὶ Λεάνδρου.

Εἰπέ θεὰ Ἰρφυῖον ἐπιάρτυρα λέχρον ὀρώτων,
 καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπέτρων ὑμνηαίων,
 καὶ γάμον ἀχλὺν ἔστα, τ' ἐν ἴδριμ ἀφδιτ' ἔβος.
 Καὶ σιστόν ἠρεὶ ἀβύσσου, ὅππιν γάμον ἐν νύχι' ἔβος.
 Νηχέμεθρον τε Λεάνδρου ἡμῶ, ἠρεὶ λέχρον ἀνώ,
 Λύχνον ἀπαργάκουσα διαπύργου ἀφροδίτης,
 ἔβος νηχέμεθρον γαμοστόλου ἀχλὺν ἔστα,
 Λύχνου ἔστα ἀγαλῖα, τ' ἀφελῶν αἰθέρ' ἔβος,
 Ἐννύχιον μετ' ἀέθλου ἄγχιμ' ἔστα δαίμονι ἔβρος,
 καὶ μὴ ἐπιπλῶται νομοστόλου ἔβρος ὀρώτων.
 Ὅτι πάλιν σὺν ἔβρος ὄρωμεν ἔστα ἔβρος.
 Ἀχλὺν δ' ἔστα ἔβρος ἀποικύτων ὑμνηαίων.
 Πρὶν χαλεπὸν πνοῆσιν ἀμύθῃαι ἔχθρον ἔβρος.
 Ἀλλ' ἄγε μοι μέλπονε μίαν ξυνάει τελευτήν
 Λύχνου σβεννυμεθρον ἠρεὶ ὄρωμεθρον Λεάνδρου.
 Σησός ἔβρος ἠρεὶ ἔβρος ἔβρος, ἔβρος ἔβρος.
 Γέτον ἔβρος ἔβρος ἔβρος. ἔβρος δ' αἰὰ τόξα πταίνων.
 Ἀμφοτέρω πηλίσσιν ἔβρος ξυνῆμεν ἔβρος,
 ἠρεὶ οὐ φλίξας ἠρεὶ παρ' ἔβρος. ἔβρος δ' αὐτῶν
 ἔβρος ἔβρος τε Λεάνδρου ἔβρος ἠρεὶ παρ' ἔβρος ἔβρος,

ἠμῶ

MVSÆI DE ERO
& LEANDRO.

D Ica Dea occultorum testem lucernam amorum,
Et nocturnū natatorē p mare trāscentiū nuptiarū,
Et coitum tenebrōsū, quē nō vidit incorruptibilis

Et Sestū & Abydū, ubi nuptia nocturna Erus, (aurora.

Natantemq; Leandrum simul lucernam audio,

Lucernam annunciantem nuncium Veneris.

Erus nocte nubentis nuptias ornantem nuncium,

Lucernā amoris simulachrū, quā debuit at herens Iupitor

Nocturnum post officium ducere ad cōsortium astrerum,

Ac ipsam appellasse sponsam ornantem stellam amorum.

Quoniā fuit ministrā amatoriarum curarum.

Nunciumq; servavit in somnium nuptiarum,

Antequā molestum flatibus flaret inimicus ventem.

Sed eja mihi canenti unum concine sinem.

Lucerna extincta, & pereuntis Leandri.

Sestus erat & Abydus à regione, propè mare,

Vicina sunt urbes. Cupido autem arcum tendens

Ambabus urbibus unam commisit sagittam.

Iuvenem urens & virginem, nomen verò eorum

Suavisq; Leander erat, & virgo Ero.

Η μὲν συστῆν ἔναιεν, ὃ ἢ πλοῦτος ἄνδρ' εἶς.
 Ἀμφοτέρων πλοῦτων περιβαλλὼς ἀσπίδος ἄμφω.
 Ἰκεῖνοι ἀπὸ βλάσι. σὺ δ' εἰπέε λιᾶθι πρὸς ἑστίαι,
 Δίψο μοι τινα πύργου, ἔπει ποτὶ συστίας ἕρῳ
 Ἰσάσθ' ἀλγυροῦ ἔχουσα, καὶ ἕγχεμένον λαοῦδ' εἶρω.
 Δίψο δ' ἀρχαῖος ἀλιχία πορθέμεν ἄνδρ' εἶ.
 Εἰσέειτι πρὸς ἑλπίσιν ἄμφοτερον, καὶ ἕρῳ λαοῦδ' εἶρω.
 Ἀλλὰ πῶθεν λαοῦδ' εἶρω; ἄνδρ' ὅθι δαμάσθ' ἔχουσα,
 Ἡρῶς ὄντ' ὑπόθου ἦνδ' εἰ, πῶθεν δ' ἑνὶ δ' ἑστίαι καὶ αὐτίκ' εἶρω.
 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσι διστρεφῆς αἶμα λαχούσα
 Κόπει δ' ἑλπίσιν ἕρῳ, γαμῶν δ' ἀλπίδ' αἰσίου ἕρῳ,
 Πύργου ἀπὸ προγόνων παρὰ γένοι ναῖε δαμάσθ' εἶρω.
 Ἄθλι λυπεῖς ἀνάσσει, σασφροσύνη καὶ αἰδ' οἶ
 Οὐδέ ποτ' ἀγρομολήσιν ἑνομιλάσει γυναιξίν,
 Οὐδέ χροῖον χαρίεσσι μετῆλθεν ἦλκεν ἕρῳ.
 Μῶμος ἀπιστομολὴν βυθίζουσα θυλυτρεῖων.
 Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαῖαν βυθίζουσα εἰσι γυναικῶν.
 Ἀλλ' αἰὲν ἑλπίσιν ἑλπίσιν ἀσπασμένην ἀφροδίτῳ,
 Ποδάμῃ καὶ τῇ ἑρῳ πειρηθῆσιν ἑλπίσιν.
 Μητρὶ σὺν ἑρῳ φλογίρῳ προεῖσα φερέτρω.
 Ἀλλ' ὅθ' ὡς ἀλλοῖον περιουσίῃσιν οἴσθ' εἶρω.
 Δὺνδ' ἑλπίσιν ἑλπίσιν ἑλπίσιν ἑλπίσιν,
 Τὴν αὐτὰς σπῆρον ἀγροῖον ἀσπασμένην καὶ ἑλπίσιν.

Hac quidem Sestum habitabat, ille verò oppidum Abydi,
 Ambarum urbium perpulchra stella ambo,
 Similes inter se. tu verò si quando illac transibis,
 Quare mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Ero
 Stabat, lucernam habens, & duxerat Leandro,
 Quare & antique marisonum fretum Abydi,
 Adhuc deflens morsem & amorem Leandri.
 Verum undè Leander in Abydo domos habitans
 Erus ad amorem venit, amore verò devinxit & ipsam,
 Ero elegans generosum sanguinem sortita,
 Veneris erat sacerdos: nuptiarum verò imperita cum esset,
 Turrim à Parentibus apud vicinum habitabat mare
 Altera Venus regina: castitate verò & pudore
 Nunquam collectarum commercio usà est mulierum,
 Neq; trepidium elegans adivit juvenilis stas,
 Livorem evitans invidum mulierum:
 Nam ob pulchritudinem invida sunt feminae:
 Sed semper Cytheraeam placans Venerem,
 Sæpè & Cupidinem conciliabat libamentis,
 Matre cum caelesti flammæam tremens pharetram,
 Sed neq; sic evitavit ignitas sagittas.
 Iamq; Venerem populare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri.

Ceter.

Πικρα νοκίη δ' ἰσπυδων δὲ ἰσπυρ ἤμαρ ἰκέσθαι
 Οἶσσι ναυτίλιστον ἀδισπείριον σφυρὰ νόσων,
 Οἱ δ' ἀφ' αἰμωνίης, οἱ δ' ἀνελίης ἀπὸ λυπῆς.
 Οὐδέ τις γυνὸς τις ἡμιονῶν ἐνὶ πτολίεθρον ἰσπυδων.
 Οὐδέ τις ἰσπυρ δούρις ἐνὶ πτολίεθρον ἰσπυδων
 Οὐδ' ἰσπυρ ἰσπυρ, δ' ἰσπυρ ἰσπυρ, δ' ἰσπυρ ἰσπυρ,
 Οὐδέ τις ἰσπυρ φιλοπυρδων. ἢ γὰρ ἰσπυρ
 Αἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ, ἰσπυρ φάτις ἰσπυρ ἰσπυρ,
 Οὐδέ τις ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ,
 Οἶσσι ἀγαθῶν ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ.
 ἢ γὰρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ,
 ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ,
 Οἶσσι τε λυπῶν ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ.
 Ἀπὸ δ' ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ,
 ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ,
 ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ.
 Χρῆσθαι γὰρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ.
 Καὶ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ,
 Πικρὰ δ' ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ,
 Τρῶς χαρίτας ψεύσασθαι πικρῶν. ἢ δὲ τις ἰσπυρ
 Οφθαλμὸς γλάων ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ.
 Ἀπὸ δὲ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ.
 ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ ἰσπυρ.

Catero
 Quotquot
 Aliquis
 Neg mu
 Non Lib
 Non Phr
 Neg allu
 Semper se
 Non tant
 Quantum
 Verum D
 Splendore
 Quis al
 Quam m
 Vitroja
 Etus in
 Colore en
 Etia res
 Multa ve
 Tris Gra
 Oculu ri
 Trifello
 Sicut qui

Catervatimq; festinabant ad sacrum diem ire, (larum,
Quotquot habitabāt mari circumdatarū extrema insu-

Aliqui quidē ab Hamonta, aliqui v. maritima à Cypro.

Neq; mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum.

Non Libani odoriferi in summitatibus saltans,

Non Phrygia incola, non vicina civis Abydi.

Neq; ullus juvenis amator virginum, certē enim illi

Semp̄r secuti, ubi fama est festi,

Non tantū immortalium afferre festinant sacrificia,

Quantum aggregatarum ob pulchritudinem virginum.

Verūm Dea per adē incesit virgo Ero,

Splendorem gratum emittens facie,

Qualis alba genus oriens Luna.

Summi verò nivearum rubebant circuli genarum,

Vt rosa ex thecis bicolor, certē diceret,

Erus in membris rosarum pratum apparere.

Colore enim membrorum rubebat: euntis verò Erus

Etiā rosa cādidā indute tunicā sub talis splendebāt puella,

Multa verò ex membris gratia fluebant. sed antiqui

Tres Gratias mentiti sunt esse, alteruter verò Erus

Oculus rideus centum Gratiis pullulabat.

Profecto sacerdotem dignam nacta est Venus.

Sis ea quidē plurimū antecellens fœminas,

Κύπρις ὅ· κρύψατο νῦν διεφάνητο λύπης.
 Δύσαστο δ' ἠΐθ' ἴων ἀπαλάς φρίνας, δ' ἄε τις ἀνδρῶν
 Ην, ὅς δ' ἐμνήσασθ' ἔχρησ' ὄμοσθε μνησθ' ἠρώ.
 Ἡ δ' ἄρα λαχιδίθι μεθ' ἴον ὅππ' ἰατῆρα νηοῦ ἀλάτο,
 Ἐσπόμενον νῆοι ἀχι, κ' ἑμεῖα κ' φρίνας ἀνδρῶν.
 Καί τις ἐν ἠθείοισιν ἰθ' ἀύμασι, κ' φάτο μῦθον·
 Καὶ σπάρτης ἐπίβω, λακιδάμον ὅ· ἰδρανοῦ ἄτυ.
 Ἡχι μῦθον κ' ἀέθρον ἀνέμεθ' ἀγλαϊάων.
 Τόλιω δ' ἔπ' ὅπωπα νῆω λυδνύθ' Ἰάπαλλίω τε.
 Καὶ τάχα λύπης ἔχει χαρίτων μίαν ὅπλοσθ' ὄρωμ'
 Πραπταίνων ἐμύγησα, λέρων δ' ἔχ' ἄρην ὅπωπης.
 Αὐτίκα τιθναίλω λειχῶρ' ἐσπόμεθ' ἠρώς,
 Οὐκ ἂν ἐγὼ λιστ' ὄλυσσον ἐμείρω θεὸς ἔνασι.
 Ημετέρων παρὰ νοστήμ' ἔχων ἐνὶ δώμασιν ἠρώ.
 Εἰ δέ μοι δεκπύοις τίλιν ἔρπειν ἀφάσασιν,
 Σόλιω μοι λυδέρει νῆω παρὰ νοστήμ' ὅπασσας.
 Τοῖα ῥ' ἠΐθ' ἴων τις ἐφώνειν, ἀλλ' ὀδ' ἠδ' ὅ·
 Ἐλεκ' ὅπ' ὀκλήπ' ἠν ἐπεμνήσασθ' ἰατῆρ' ἰέρης.
 Δύσασθ' ἄε λείωνδρε, σὺ δ' ὄς ἰδ' ὅ· σὺν δ' ἰατῆρ' ἰέρων
 Οὐκ ἔθιλες ληρπύοισι ἰατῆρ' ἔχρησ' φρίνα λέντροισι,
 Ἀλλ' ἀπυρηνδύσοισι διαμείσ' ἀδόνησιν ὀίσοισι,
 Οὐκ ἔθιλες βῶων περιλάθ' ὅ· ἄμορ' ἠρώς,
 Ζῶ βλιφάρων δ' ἀκτίσιν ἠΐξ' ἰσοπυρρῶσ' ὄρωτων.

Veneris fac
 Cubit aut
 Erat qui
 Illa autem
 Sequitur
 Arg. aliqui
 Et Spar
 Vili labore
 Talem autem
 Et forte Ven
 Invenit des
 Statim mari
 Non ego in
 Nestran
 Si autem m
 Talem mihi
 Talia juven
 Vainu celat
 Gravias pass
 Nolebas occ
 Sed vident
 Nolebas viti
 Simil in occ

Veneris sacerdos nova apparebat Venus.

Subiit autem juvenum teneras mentes, neq; ullus vir

Erat, qui non affectaret habere conjugem Ero.

Illam autem benefundatam quacunq; per adem vagabatur,

Sequentem mentē habebat, & oculos & praeordia virorū.

Atq; aliquis inter juvenes admiratus est, & dixit verbū:

Et Spartem peragravi, Lacedaemonis vidi urbem,

Vbi laborem & certamen audimus pulchritudinum.

Talem autem non vidi puellam, prudentemq; teneramq;.

Et fortè Venus habet Gratiarum unam juvenum:

Intuens defessus sum, satietatem aut non inveni aspectus.

Statim moriar, cubilia ubi conscenderim Erus.

Non ego in caelo cuperem Deus esse,

Nostram uxorem habens domi Ero.

Si autem mihi non licet tuam sacerdotem tractare,

Talem mihi Cytheraea puellam uxorem praebeas.

Talia juvenum quisq; locutus est undiq; alius,

Valnus celans insaniuit pulchritudine puella.

Gravia passè Leander, tu autē, ut vidisti inclitam puellā,

Nolebas occultis consumere mentem stimulis,

Sed ardentibus domitus inopinatō sagittis,

Nolebas vivere perpulchra expers Erus,

Simul in oculorum radiis crescebat sax amorum,

C

Καὶ Ἰσραὴλιν πάφραξεν ἀνιήτης τρυφῆς ἔργῳ.
 Κάλυϑον γὰρ περιπύσσειν ἀνωκλήτοις γυναικίς
 Οξύτρον μέρβρασι πύλην πύθρονι ϑύσθῃ.
 Οφθαλμὸς δ' ὀδὸς ἐξήνυσεν ἔφθαλμοῖο βολαίων
 Ἐλκὸν ὀδιστῶν, καὶ ἐπὶ φρένας αὐδρὸς ὀδύς.
 Εἶδε δὲ μιν τότε θάμβῃ, αὐαδίων, τρώσθαι αἰδώς.
 Ἐπύρει μὲν Ἰσραὴλιν, αἰδώς δὲ μιν ἐχιν ἀλῶναι.
 Θάμβει δ' εἶδ' ἄριστον, ἔρωσ δ' ἀπυρόσπισιν αἰδώς.
 Θαρσαλέως δ' ἔπ' ἔρωσ αἰαδ εἰλυ ἀγαπίων,
 Ἡρέμα ποσσὶν ἴδαναι, καὶ αὐτίον ἴσαστο λέγους.
 Λεξία δ' ὀπιπύσσειν δουλοπρῶς ἐλέλυσεν ἔσωπας,
 Νούμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάξων φρένας λέγους.
 Ἄυτῃ δ' ὡς ξυέηκε τῶδον δουλοπρῶς καὶ αὐδρα,
 Χωρὴν ἐπ' ἀγλαίησιν, ἐν ἡσυχίῃ ἢ καὶ αὐτῇ
 Πυθῶνι μέρβρασι μὲν ἀπυροσπισιν ἔσωπας,
 Νόμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάξων καὶ αὐδρα,
 Καὶ πάλιν αὐτίον κριν. ὁ δ' ἐνδοθὶ θυμῷν ἰαδῶν
 Ὅτι τῶδον ξυέηκε, καὶ ἐν ἀπυροσπισιν λέγους.
 Ὄφρα μὲν ὀνὸ καὶ αὐδρῶν ἐλέλυσεν λαθροῖν ἔρωσ,
 Φύγῃ αὐασείασα κατῆρῃ ὄνδρῶν ἡὸς,
 Ἐκ πύρκατος δ' ἀνίφρανε βαδύσμι ϑύσθῃ αὐτῶν
 Αὐτὰρ ὁ Θαρσαλέως καίφρανε ἐγρόθῃ λέγους,
 Ὡς ἴδῃ Ἰσραὴλιν πύθρον ἐπὶ φρένας αὐδρῶν ἡμῶν.

Et cor feruebat inuicti ignis impetu.
 Tulcbritudo enim celebris immaculata femina
 Acutior hominibus est veloce sagittâ.
 Oculus verò via est, ab oculi ictibus
 Vulnus velabitur, & in praeordia viri viat,
 Cepit autè ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor.
 Tremuit quidè[m] corde, pudor non ipsum tenebat captum.
 Obstupuit formam optimâ: amor verò dempsit pudorem,
 Audaciter autem ob amorem impudentiam affectans,
 Tacitè pedibus incedebat, & contra fectit puellam.
 Obliquè verò intuens dolosos torquebat oculos,
 Nutibus mutis devians mentem puella.

Ipsa verò ut sensit amorem dolosum Leandri,
 Gavisa est ob gratias suas, tacitè verò & ipsa
 Sape gratam suam desecit faciem,
 Nutibus oculis innuens Leandro,
 Et rursus extulit: ille verò intus animo gaudebat,
 Quòd amorem sensit, & non renuit puella.
 Dum igitur Leander querebat occultam horam,
 Lucem contrahens descendit ad occasum aurora.
 E regione autem apparuit umbrosa vespera stella,
 Sed ipse audaciter adibat prope puellam,
 Ut vidit atratas in surgere tenebras,

Ἡρέμα μὲν θηδύων βροδοσελία δάκτυλα λίσσης

Βηασόθι μ' ἴσονάχιζεν ἀδισφαίον· ἢ ᾗ σιωπῇ

Οἷά τι χωρομένον βροδίον δ' ἴσπασι χάρσα.

Ὡς δ' ἔβραζες ἰνόσοι χαλίφρονα νοσῖμάσα λίσσης.

Θαρσολίως παλάμη ποδὸν αἰδαλον ἔλκε χιτῶνα,

Ἐχάσα τιμῆς ἐπὶ ἄγωρ' ἐπὶ λούδρια νῆσ.

Οκνηλίως ἢ πόθειαιμ ἰφίσπιτο παρ' ἑνὸς ἤρω,

Οἷά περ' ἐν ἰδέλωσα, τίλω δ' αὐνὸν ἴκατο φωνίω

Θηλυτέροις ἐπίεσιν ἀπειλείσσα λεσίδρω.

Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με δύσμορε παρ' ἄνεμον ἴλμα;

Ἄλλω δεδίρο λιλιδόρον, ἕμῳ δ' ἀπόλεπι χιτῶνα,

Μῶνω ἕμῳ ἀπόσπι πολυμήαδων γυνήδρων.

Κύπειδ' ὅ σσι ἴσικε θεῖος ἰφρειαυ ἀφάσσειν.

Παρ' ἑνὸς ἐπὶ κληίρον ἀμύχανόν ἔστην ἰκίδα.

Τοῖα μὲν ἢ πείλοσιν ἰοκίτα παρ' ἑνὸς ἴσισιν.

Θηλείως ἢ λιλανδρ' ἐπὶ λιλύων οἴστρον ἀπειλῆς

Ἐγνω παδομῶν σημῖα παρ' ἑνὸς ἴσισιν.

Καὶ γὰρ ἐπ' ἰκίδοσιν ἀπειλείωσι γυναικῶν,

Κυπερίδων ἰστρον αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί,

Παρ' ἑνὸς δ' αὐδὸν μὲν ἰφρειαυ αὐχένα λίσσης,

Τοῖον μῦθον ἴσικε πόθο βελήκημ ἐπὶ οἴστρον.

Κύπει φίλη μὲν ἰστρον, ἀδύλων μὲν ἰστρον,

Ὅν γὰρ ἐπὶ χροῖσιν ἴσιν λιλύων σὲ γυναιξίν,

Ἄλλῃ

Tacti qu
Ex imo fo
Tanquam
Vt vero a
Audastr
Ultima ve
Tigre aut
Tanquam
Faminis
Hister
Alti ito
Iram mor
Veneris no
Virginia a
Talia mi
Famin
Sensit per
Eicim cis
Venerarum
Virginia as
Tals verba
Veneris
Don enim

*Tacitè quidè stringens roseos digitos puella,
 Ex imo suspirabat vehementèr : illa verò silentio
 Tanquàm irascens roseam traxit manum.
 Vt verò amata sensit instabiles nutus puella,
 Audactèr manu variam traxit vestem,
 Vltima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Tigrè autem pedibus sequebatur virgo Ero,
 Tanquàm nolens, talemq; emisit vocem,
 Famineis verbis minans Leandro:*

*Hospes, quid insanis ? quid me infelix virginè trahis ?
 Alis ito viâ, meamq; dimitte vestem,
 Iram meorum evita locupletum Parentum.
 Veneris non te decet Dea sacerdotem sollicitare.
 Virginis ad lectum difficile est ire.
 Talia minata est convenientia virginibus.*

*Faminearū autè Leander ubi audivit favore minarū,
 Sensit persuasuram signa virginum:
 Etenim cùm juvenibus minantur fœmina,
 Venerearum consuetudinum per se nuncia sunt mina.
 Virginis autem beneolens boni coloris collum osculatus
 Tali verbum locutus est, amoris ictus stimulo:*

*Venus chara post Venerem, Minerva post Minervam,
 Non enim terrestribus aequalem voco te mulieribus.*

Αλλά σε θυγατέρισι Διὸς ἱερύνιον ᾧ ἴστω.
 Οὐδὲ ᾧ δὲ σ' ἐφύττοσε, ἤξει ὀδὸν ἢ τέτιε μήτηρ.
 Γαστήρ ἢ σ' ἐλόχυσσε μακαρῶτατη, ἀδὰ λειτάρων
 ἤμισθρον ἐπάνου, πῶδ' εἰ εἰρήσῃσιν αὐάγκη,ν
 Κύνειδ' ᾧ ὡς ἴρεαι μετέρχει λύνειδ' ᾧ ἔργα,
 Παρθέων οὐκ ἐπέειμεν ὑποδρήσειν ἀφροδίτη.
 Παρθενικαῖς δὲ λύνεισι ἰαίνετῃ. λὺ δ' ἐδιδίχσῃς
 Θισμὰ Διὸς ἔρδῃσα ἤξει ἔργια πωτῆ ἀδάλωαι,
 Ἔστι γὰρ ᾧ ἤξει λύνεισιν, οὐ δ' εἰ φίλας λύνειρεαι,
 Θεϊξινῶν ἀγάπαζε μελίφρονα Δισμὸν ἔρῶτων,
 Σὺ δ' ἰκέτλω με λύνεισιν, ἤξει λὺ ἐδιδίχσῃς παρανοίτλω
 Τὸν σοὶ ἔρωσ ἠγρῶσιν ἐοῖς βελείασι λυχῶσας.
 Ως θρασυὸν ἠγρῶσιν Δοῖς χρυσόρραπτις ἔρωσ
 Θεϊξινῶν ἐνὶ μίσειν ἰαρθοῦντλω ποτῆ νόμφλω.
 Σοὶ δὲ με λύνεισι ἐπιμπε, ἤξει δὲ σοφὸς ἠγαγῆν ἔρωσ.
 Παρθῆν' ᾧ δὲ σε λύνεισιν ἀπ' ἀρμαδῆσιν ἀταλῶτα.
 Ἡ ποτῆ μαλανίων ᾧ ἔρῶσασμὸν δὲ φύγειν ἐνὶ λύν,
 Παρθέων ἀλέγσασ. χολωσασμὸν δὲ ἀφροδίτης
 Τὸν παρῆν' ᾧ ἐκ ἐπόδῃσιν, ἐνὶ λύνεισιν Διὸ το πῶσῃ.
 Πάθῃσ ἤξει σὺ φίλη, με λύνεισιν μελῶν ἐγείρησ.
 Ως εἰπὼν παρῆσιν αὐάινουμὸν φέρεα ἕρῃσ,
 Θυμὸν ἔρῶσῶτῶνοισι παραπλάγῃσιν ἐνὶ μύθῃσ.
 Παρθῆνῃ δὲ ἀφροδίτης ἐπέχθονα πῶσῃ ἐπὶ πῶν,

Sed te siliabus Iovis Saturnii a similo,
 Beatus qui te plantavit, & beata qua peperit mater,
 Venter qui te portavit felicissimus. sed preces
 Nostras exaudi, amorisq; misereve necessitatis.
 Veneris ut sacerdos exerce Veneris opera.
 Virginem non decet administrare Veneri.
 Virginibus Venus non gaudet, si verò volueris
 Instituta Dea desideranda, & caremonias fidas discere,
 Sunt nuptia & lecti. tu autem si amas Venerem,
 Mulcentium mentem amas, suavem legem amorum,
 Tuumq; supplicem me accipe: & si volueris, conjugem,
 Quem tibi Cupido venatus est, suis sagittis affectus:
 Sicut audacem Herculem velox auri virga Mercurius,
 Servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi verò me Venus misit, & nō sapiēs attulit Mercurius.

Virgo non te latet ex Arcadia Atalanta,
 Quae olim Melanionis amantis fugit lectum,
 Virginitatem curans: iratā autem Venere,
 Quem prius non amavit, in corde posuit toto.
 Persuadere & tu chara, nē Veneri iram excites.
 Sic fatus persuasit recusantis mentem puella.
 Animum amoriperis errare faciens verbis.
 Virgo autem muta in terram fixit aspectum,

Αἰδοὶ ἄρδιδίωσαν ὑποκλιθεῖσα παράλω.
 Καὶ χείρας ἔχειν ἄκρον ἐπ' ἰχνησιν. αἰδομένη ἢ
 Πολλὰς ἀμφ' ὁμοίω ἐν ξυῖνι γιγνώσκει,
 Πειθεῖσθαι ταῖς πάντα προαγγεῖλα. παρδινυῖς ἢ
 Πειθεμένης ποτὶ λυττρον. ὑπὸ χροῖς ἔστι σιωπῆ.
 Ἡδὴ κ' γλυκύνικρον ἐδέξατο λυττρον ἄρδιδίω.
 Θιγέτω ἢ ἡραδίλω γλυκύνικρον πυρὶ παρδίνῳ ἢ ἄρδ,
 Καὶ δὲ ἡμερῶν ἢ ἀνεπίειστο λυττρον
 Ὀφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχειν νόδωσαν ἐμύχλω,
 Τότρω ἢ κ' λείανδρῳ ἢ ἄρωμακίαισι προσώποις,
 Οὐ λώμην εἰσορῶν ἀπαλόχρουν αὐχένω λώμης.
 Ὀψὶ ἢ λείανδρῳ γλυκύνικρον ἀνεπέκαστο φωνῶν,
 Αἰδῆς ἄρδιν ἢ ἄρδῳ ἀπεσείδωσαν προσώπων
 Ξάνῃ τισὶς ἐπίσσει τάχ' ἄρ κ' πῆτρον ἄρδιναις,
 Τίς σε πῆτρον ἀνέων ἐπέωρ' ἐδέξατο λυττρον ἢ ἄρδ,
 Οἱ μοι, τίς ὁ ἰκίμοσιν ἐμὴν ὄν πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα ἢ πάντα μάττω ἐφ' ἡγήσατο. πῶς γὰρ ἀλῆτης
 Ξάνῳ ἢ ἄρ κ' ἀπιστῶν, ἢ μὴ φιλοτίμῃ μεγέθει;
 Ἀμφαδὸν δὲ δυνάμεδα γάμοις ὁμοίωσι πελάσσει.
 Οὐ γὰρ μοῖσι τοῖσιν ἐκδύσασθαι. λῶ δ' ἐδέξατο
 Ὡς ξάνῳ ἢ πολύφοισι ἢ ἐμὴν ὄν πατρίδα μίμνειν,
 Οὐ δυνάσσει σπῆδῶσαν ὑποκλιθεῖσα ἄρδιδίω.
 Πῶς κ' γὰρ ἀρδιδίω φιλότητος ἢ ἢ σιωπῆ

Ερ-

Andro
 Et terra
 Sapient
 Terfug
 Terfug
 lam suav
 Vedatur
 Dulcitrin
 Dian ign
 Tunc et Le
 Non labor
 Ore verò
 Verecund
 Hesper
 Quis te
 Hei mihi
 Nec autē
 Hesper eū
 Manijfē
 Non enim
 Vi hōsp
 Non poter
 Lingua en

Tudore rube factam abscondens genam.

Et terra rasis summitatem in vestigiis: cum puderet autē,

Sæpè circa humeros suam contraxit vissem.

Teruasionis enim hæc omnia pronuncia. virginis autem

Teruasa ad lillum promissio est silentium.

Iam suauamarum suscepit stimulum amorum.

Vrebat autem cor daldi igne virgo Ero,

Pulchritudineq; suavis stupescibat Leandri.

Dum igitur ad terram habebat inclinatam caliginem,

Tunc & Leander amore furente vultu

Non laborabat videns tenerum collum virginis.

Serò verò Leandro suauem emisit vocem,

Verecundia madidum ruborem stillans facie:

Hospes, tuis verbis forsân & petram moueres,

Quis te variorum verborum docuit vius?

Hæc mihi, quis te duxit meam ad patriam terram?

Hæc autē omnia frustra locutus es. quomodo enim vagus

Hospes cum sis, & insidus, meo amori misceris?

Manifeste non possumus nuptiis legitimis coniungi:

Non enim meis Parentibus placet. si autem voles

Vt hospes profugus mea in patria manere,

Non potes tenebrosam abscondere Venerem:

Lingua enim hominum amica conuittis: in silentio autem

Εργον ἔσθ' ἑταίρις, ἐν τριόδοισιν ἀνάξ.
 Εἶπε δ' ἤ, μὴ λυγρῆς τὸν ὄνειρον, ἡγεῖσθ' οἷο πατρίω.
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σὺ κλέυθ' ἔμει δ' ὄνομα λελυτὸν ἤρω,
 Πύργῳ δ' ἀμφιδούσῳ ἑμὲ δόξω· ἔρπον οἰμήνυς,
 Ω ἐνὶ ναυτίλῳ σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μουίῳ,
 Σησιῶδ' ἔπειτ' ὠδὸν ἔπειτ' ἐβλάθυμιμονας ἔχθρας
 Γείτονα πόντον ἔχω στυγερῆς βλάθῃσι τοιούτων.
 Οὐδὲ μοι ἐγὼς ἔασιν ὀμνυμένοισι, ἔδ' ἡ χερσῶν
 ἠΐθεῖον παρῆσιν. ἀὰ δ' αὐτὰ νύκτα ἡγεῖσθ' ὄνομα
 Εξ ἄλλοις ἠνιμενίῳ ἔπιβρέμα ἔασιν ἠχῶ.
 Ως φησὶν ἡ βοήθειά τ' ἐπὶ φέρῃ λυγρῆς παρῆσιν
 Εμπαιγνυμένον ἔσθ' ἑταίρις δ' ἐπιπέμφοισι.
 Λάσων δ' ἔπειτ' ἐβλάθυμιμονας ἔχθρας
 Φερέσθ' ὡς ἐμὸν ἔσθ' ἑταίρις ἀνιμενίῳ ἠχῶ.
 Αὐτὸς γὰρ αἰοδόμενος ἔσθ' ἑταίρις ἀνιμενίῳ ἠχῶ,
 Καὶ πάλιν ἀνιμενίῳ ἔσθ' ἑταίρις ἀνιμενίῳ ἠχῶ.
 Αὐτὸς ὁ παρῆσιν ἐβλάθυμιμονας ἔχθρας
 Αὐτὸς ἡγεῖσθ' ὄνομα ἔσθ' ἑταίρις ἀνιμενίῳ ἠχῶ.
 Οὐδὲ μοι ἐγὼς ἔασιν ὀμνυμένοισι, ἔδ' ἡ χερσῶν
 Παρῆσιν ὄνομα ἔσθ' ἑταίρις ἀνιμενίῳ ἠχῶ.
 Εἰ πάλιν παρῆσιν ἡγεῖσθ' ὄνομα ἔσθ' ἑταίρις ἀνιμενίῳ ἠχῶ.
 Οὐδὲ μοι ἐγὼς ἔασιν ὀμνυμένοισι, ἔδ' ἡ χερσῶν
 Οὐδὲ μοι ἐγὼς ἔασιν ὀμνυμένοισι, ἔδ' ἡ χερσῶν

Opus quod
 Die vero, de
 Non enim me
 Turris autem
 Quod inhabitat
 Sessum sem
 Vicium mar
 Non me prope
 Inveniam ad su
 Ex meri venter
 lic fata, refec
 Peris pudore
 Lander au
 Cogitabat que
 Virum enim
 Et ruitis vir
 Ipse amido
 Ipse etiam an
 Tandem aute
 Virgo tunc
 Si ignis servat
 Non times
 Non frumtu

Opus quod perficit aliquis, in trivis audit.

Dic vero, ne celes tuum nomen & tuam patriam,
 Non enim meum te lateat, mihi nomen inclytum Ero,

Turris autem circumsona, mea domus altissima,
 Quâ inhabitans cum ancilla quadam sola,
 Sesliensem ante urbem supra profundas undas,
 Vicinum mare habeo, in visis consiliis Parentum:

Neg, me prope sunt coactanea, neg, chorea
 Iuvenum adsunt: semper autem nocte & die
 Ex mari ventoso insonat auribus sonitus,
 Sic fata, roscam sub veste celabat genam,
 Rursus pudore affecta, suis autem ascusabat verbis.

Leander autem amoris percussus acuto stimulo,
 Cogitabat quomodo amoris exerceat certamen.
 Virum enim varius consiliis amor sagittis domat,
 Et rursus viri vulnus medicatur. quibus autem dominatur
 Ipse omnidomitor, consultor est mortalibus,
 Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro.
 Tandem autem ingemens, percallidum dixit verbum:

Virgo tuum propter amorē & asperam undā transibe,
 Si igni ferveat, & innavigabilis erit aqua,
 Non timeo gravem undam, tuum adiens cubile,
 Non fremitum resonantem gravis murmurantis maris,

Sed

Αλλ' ἀέ λιπατὴ νύκτα φορσὺμβηθ' ὕγρὸς ἀνοίτη
 Νόξομαι ἐκλύσποντο μ' ἀγάρραρον, εὐχ' ἵκαθην γδ
 Ἀντία σοδο πόληθ' ἔχην ἡλιόθερον ἀβύδου.
 Μοῦσων ἔμοι ἵνα λύχνην ἀπ' ἠδ' ἄτατος σίο πύργου
 Ἐν πριάτους αὐτ' ἔφακον, λιπατὰ λιόφρα, ἔφρα νοήσομε
 Ἐσομαι ὀκλᾶς ἔρωτ' ἔχην σέδην ἀσέφρα λύχνηρον
 Καί μιν ὀκλήσων ἐν δὲ λημα δαυτά βούτλω,
 Οὐ θρασυὸν ἄριονα, κ' ἀέροχον ὀκλήμ' ἀμύξαι,
 Πατρίδ' ὀκλήσῃσιν ποσὶ γλυνκῷ ἔρμον ἰσοίμεν,
 Ἀλλ' ἀ φίλην πεφύλαξο βαρυπνεύνητασ ἀύταις,
 Μύ μιν ἀποσβιασσοι. αὐτίκα θυμὸν ὀκλήσῃ
 Λύχνην ἐκλύβίττοις φαισφῆρον ἄγεμονῆα.
 Εἰ τίς ἄν' ἔθελαι ἔμωρ' ἄνεμα κ' σὺ δαίμα,
 Οὐνομά μοι λείαυδρ' ὀκλήσῃσιν ποσὶ ἔρως.
 Ὡς οἱ μὲν ληνόισι γάμοις σὺν ἄνισοι μιλῶν
 Καὶ νυχίω φιλότητι, κ' ἀγρελίω ἕμνησῶν
 Λύχνην μαρτυρίσῃν κ' ἰσφῶσῃσιν φηλέσσαι,
 Ἡ μὲν φησὶ τανύειν, ὃ ἔλυστασ κενεράσ πρῆσσαι.
 Πανευχίδας δ' ἀνύσῃσιν ἀνοκλήσῃν ἕμνησῶν,
 Ἀλλ' ἕμ' ἀνοκλήσῃσιν ἰσοσφῆσῃσιν ἀνύσῃσιν,
 Ἡ μὲν ἔμω ποσὶ πύργου, ὃ δ' ἔρφραίλω αὐτὰ νύκτα
 Μύ τι παραπλάσῃσιν βαλῶν σμῆνῃσιν πύργου.
 Πλὴν βαθυκρήσιδ' ἔπ' ἄνδρα δῆμον ἀβύδου,

Flou-

Sed semper pe
 Navigando i
 Contra tuam
 Tantum mi
 E regione eff
 Sim navis an
 Atq. ipsum ac
 Sic asperum
 Tertia ubi oia
 Sed cosa ca re
 Ne ipsum acti
 Lycoum me
 Si vere autem
 Nomen mihi
 Sic is qui
 Et nobis nar
 Lucerna testi
 Illa quide lau
 Temollatio
 A seivoviti
 Hae quide sui
 Ne quid erro
 Navigabat p

*Sed semper per noctem portatus madidus maritus
 Navigando Hellespontum valde fluentem, non longè enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
 Tantùm mihi unam lucernam ab excelsa tua turris
 Et regione ostende in tenebris, ut intuens
 Sim navis amoris, habens tuum stellam lychnum,
 Atq, ipsum adspiciens ve videam occidentem Bootem,
 Nec asperum Orionem, ac immadidã tractationè currus,
 Patria obvia ad dulcem portum venirem,
 Sed chara cave gravitèr flantes ventos,
 Nè ipsum extinguant, & statim animam perdam,
 Lychnum mea vita luciferum ducem.
 Si verè autem vis meum nomen & tu scire,
 Nomen mihi Leander, benè compta conjux Erus.*

*Sic is quidè clandestinis nup: iis componebãt misceri,
 Et nocturnam amicitiam & nuncium nuptiarum
 Lucerna testimoniis pacti sunt servare:
 Illa quidè lucem extendere, hic autè undas longas transire.
 Ternoctationes autem experti vigilum nuptiarum
 A se invitè separati sunt necessitate:
 Hac quidè suam ad turrim, hic autè obscuram per noctem
 Nè quid erraret jaciens signa turris,
 Navigabat profundi fundamenti ad latè populũ Abydi,*

To-

Παννυχίην δ' ἰάφρων λευφίης ποθεινὸν ἀέθλος,
 Ποκάκις ἤρῃσ' αὖτο μολαῖν θαλαμηπόλιον ὄφνην,
 ἠδ' ἠλυχοῦσπι πλ' ἀνιδραμὴ νυκτὸς ὀμίχλην,
 Ἀνδράσι μ' ὕπνευ ἄγρσα, ἧσὶ δ' ποθεινὴν δακνύσθω.
 Ἄθλα πολυφροσίοιο παρ' υἱόνεσι θαλάσσι
 Ἀγχιλίῳ ἀνιμίμει φαινεμελίῳν ὑμεθιάνω,
 Μαγ' Ἰβίῳ λύχνοιο πολυκλάτοιο δευδύμω,
 Εὐνύς τε λευφίης τιλεσπότον ἀγχιλιώτῳ.
 Ως δ' ἴδ' ἠλυχένης λιποφειγεία νυκτὸς ὀμίχλῳ,
 Ἡρώ λύχνοιο ἴφαινευ. αὐκπιτομελίῳ ἢ λύχνο
 Θυμὸν ἴρωσ' ἴφαινευ ἔπιτομελίῳ δακνύσθω.
 Δύχνοιο ἠλυχένης σιωπαιῖτο. παρ' ἢ θαλάσσι
 Μαινομελίῳ ροδίῳ πολυνηχία βεμβον ἀκύνω,
 Ετρεμὴ γὰρ τὸ πρῶτον, ἵπειρα ἢ θαρσ' ἀέθρος
 Τείσειο προσέλιπτο παρηγορέω φφίνα μύθοις·

Δακνύσθω ἴρωσ' ἠλυχένης ἀμειλιχ' ἀπὸ θαλάσσι
 Ἐστὶν ὕδωρ. τὸ δ' ἴρωσ' ἠλυχένης ἠλυχένης ἠλυχένης.
 Λάβω πῦρ ἠλυχένης, μὴ δακνύσθω νύχτοιο ὕδωρ,
 Δακνύσθω μοι εἰς φιλότιμα τί δὴ ροδίῳ ἀλιγίσει.
 Ἀγχιλίῳσιν ἔτι λύχνοιο ἀπὸσπερ' ἔστι θαλάσσι,
 Καὶ λευφίῳσιν ἠλυχένης ἠλυχένης ὀδυνάσθω.
 Ως εἰπὼν, μελίῳν ἠλυχένης ἀπὸσπερ' ἠλυχένης
 Ἀμφοτέρωσιν παλάμῳσιν. ἠλυχένης ἠλυχένης ἠλυχένης.

Tetrahē,
 Superoptam
 iam atrata
 Viri simi
 Sed multifi
 Nominis et
 Tullimonis
 Liliq, elan
 Vires vidit
 Et lacernam
 Animam Cap
 Lucerna arde
 Infanarum
 Tenebat qu
 Talium alle
 Graviss
 Est aqua, ve
 Flame ign
 Alas mihi
 Huius quos
 Et dominat
 Sic fatu
 Amabim m

Totamq̄, noctē conjugū clandestina desiderātes certamina.
Sapē optarunt venire cubiculum ornantem noctem.

Iam atrata cucurrit noctis caligo,
Viris somnum affrens, & non amanti Leandro:

Sed multifremi apud littora maris
Nuncium expectabat lucentium nuptiarum,
Testimonium lucerna lugubris expectans,
Lectiq̄, clandestini prociū specularum nuncium.

Vt verò vidit nigra obscurum noctis caliginem,
Ero lucernam ostendit, accensā verò lucernā
Animum Cupido exussit festinantis Leandri,
Lucernā ardente coardebat: apud verò mare
In sanarum undarum multifonum fremitum audiens,
Fremebat quidem primum, postea autē audaciā excitans
Talibus alloquebatur, consolans mentem, verbis:

Gravis amor, & mare implacabile, sed maris
Est aqua, verum amoris me urit intestinus ignis:
Assume ignem cor: nē time effusam aquam,
Ades mihi in amorem, cūr stultus curas?
Ignoras quod Venus nata est è mari,
Et dominatur ponto, & nostris doloribus?

Sic fatus, membra amabilia exuit vestem
Ambabus manibus, suaq̄, astrinxit capiti,

Ηἰὼν ὁ δ' ἑρῆτο, δέμας δ' ἑρῆσε θαλάσῃ,
 Λαμπρομέγας δ' ἴσθα δ' ἰω ἀεὶ λατινωτικὸν ἄλγος
 Αὐτὸς ἐὼν ἑρῆτος, αὐτίστολ' ὅ, αὐτίμαξ' ὅ θυῖς.
 Ηρῶ δ' ὑπὸ βῆτοιο φασφόρ' ὅ ὑψόδι πύργῳ
 Λοβγαλῆς αὐ, αἰσιν ὅθ' ἰω πινύσειν ἀήτης
 Φαρῦ ποικίλιν λύχρον ἐπίσκειπιν, εἰσὶνι συτῶ
 Πικρὰ λαμῶν λέανδρ' ὅ ἴδη ποτιμ ἀύλοχεν ἀπτήν,
 Καὶ μὴ ἐὼν ποτι πύργον ἀύλογαμ, ἐν ἴθ' ἰωρῶν
 Νυμφίον ἀδ' ἰωάνθηα περὶ πύξασα σιωπῆ,
 Αφροκῶμας βελέμαγας ἐτι τὰ βύθια θαλάσσης
 Ηγχι νυμφονέμοιο μυχὸς ἰδί παρθενῶν ὅ
 Καὶ χροὰ πᾶντα λείθηρε, δέμας δ' ἔχειν ἰλαίφ
 Εὐδὲ μωροδῆω, ἢ ἀλιπυσοῦ ἰσθῆσιν ὀδμήν.
 Εἰσὶτε δ' ἀδ' ἰωάνθηα βεδυτρώ τοις ἐνὶ λυτρεῖ
 Νυμφίον ἀμφιχυθῆσα φιλίωρας ἐννεπὶ μύθος.
 Νυμφίε ποικίλιν μογήσας. ἀ μὴ πᾶσι νυμφί' ὅ ἀκ' ὅ.
 Νυμφίε ποικίλιν μογήσας, ἄλλ' ἴσθ' ἰω ἀλμυρῶν ὕδωρ.
 Ὀδμήτ' ἰχθυόσασα βαρυγῶ ἔσπειο θαλάσσης,
 Δύρο τῆς ἰδρωτάς ἐμοῖς ἐνὶ λείθ' ἰω λείλοισ.
 Ὡς ἢ μὲν ταῦτ' ἔπειμ, δ' αὐτίκα ἰσθα ἰώτρω,
 Καὶ ἀισμῶν ἐπέθεσαν ἀριστοῖς λυτρεῖς.
 Ην γὰμ' ὅ, ἀκ' ἀχόρ' ἰω ἰω λῆχ' ὅ, ἀκ' ἀτῆ ὕμνων,
 Οὐ βυγίλιν ἰσθῆ τῆς ἰω σφύμασιν ἀειδῶς,

Littore ex
 Splendentes
 Ipse remes
 Ere antem
 Periclypsis
 Vixit, sapit le
 Multum fa
 Et ipsam su
 Profam an
 Ipse non ex
 Vixit ipse su
 Et cutem tota
 Bevolenti vo
 Adhuc an
 Profam cir
 Profam mult
 Profam mult
 Fatorq; pi Co
 Ibis tuas fudo
 Sic illa hoc loc
 Et ieges inier
 Erant nuptia
 Non conjuget

Littoreq; exiit, corpusq; dejecit in mare,
 Splendentemq; festinabat semper adversus lucernam,
 Ipse remex, ipse classis, ipse sibi navis.
 Ero autem alta lucifera super turri,
 Perniciosis auris undecumq; spiraret ventus
 Vestè sapè lucernam tegebat, donèc Sesti
 Multum fatigatus Leander ivit ad portuosum littus,
 Ei ipsum suam ad turrim adduxit: ex januis verò
 Sponsum anhelantem complexa silentio,
 Spumem ex capillis guttas adhuc stillantem maris
 Duxit sponsam ornatis ad penetralia virginalis cubiculi
 Et cutem totam absterfit, corpusq; unxit oleo
 Beneolenti roseo, & mareolentem extinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem altèstratis in lectis
 Sponsum circumfusa blanda emisit verba:
 Sponse multum laborasti, quæ non passus est sponsus alius,
 Sponse multum laborasti, satis tibi est salsa aqua,
 Factorq; piscosus frementis maris,
 Huc tuos sudores in meos pone sinus.
 Sic illa hac locuta est: ille verò statim solvit zonam,
 Et leges inierunt benevolæ Veneris.
 Erant nuptia, sed sine choris: erat lectus, sed sine hymnis,
 Non conjugium sacrum quisquam laudavit Poëta,

D

Non tadarum illuminabat lux cubicularium lectum,
 Neg, peragili quisquam influit chorea,
 Non hymeneum cantavit pater, & veneranda mater,
 Sed lectum sternens perficientibus nuptias in horis
 Silentium thalamum fixit, sponfam verò ornavit caligo.
 Et nuptiae erant longè à canendis hymeneis.
 Nox quidè erat illis nuptiarum ornatrix, nūquam aurora
 Sponsum vidit Leandrum manifestis in lectis.
 Navigabat antiè regione postea rursus ad populū Abydi,
 Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hymeneos.
 Atq; Ero longā induta veste suos latens parentes
 Virgo diurna, nocturna mulier: utriq; autem
 Saepe optarunt descendere ad occasum auroram.
 Sic ii quidem, amoris abscondentes vim,
 Occultā delectabantur inter se Venere.
 Sed parvum vixerunt in tempus, neq; diū
 Invicem potiti sunt multivagis nuptiis.
 Sed quandò pruinosæ venit hyemis hora,
 Horrendas commovens multarum vortiginum procellas,
 Profunditatesq; infimas, & madida fundamenta maris:
 Hyemales spirantes verberabant venti,
 Nimbo percutientes totum mare: verberato autem
 Iam navem nigram fregit bipertita terra,

Χειμῆριν ἡγεῖ ἀπιστον ἄλυσον ἄφα νύκτις.
 Ἄλλ' ὃ χειμῆρις σὺ φόβῳ ἰατῆρκε θαλάσσης,
 Καρσίδ' ὀδυμυλίας δ' ὄρι. Διατῆρῖν δὲ σε πύργος
 ἦ δ' ἄσ' ἀσμεάνουσα φασφορίλιν ὑμηνάειον,
 Μαινομένης σ' ὠτρυνῶν ἀφείδ' ἡσάσ' ἄσ' θαλάσσης,
 Νηλεὺς ἡγεῖ ἀπιστῶν ὄφρα κ' ἢ δ' ἄσ' κροτῶν ἡρώ,
 Χείμαρ' ἰσαμύνοιο μύθειν ἀπαύσ' ἡσάσ' ἄσ' ἄσ',
 Μυκίτ' ἀσπῆλομένη μινύθειον ἀσπῆλο κροτῶν,
 Ἄλλ' ὃ πῶδ' ἡγεῖ μύθειν βύσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ',
 Μοιρῶν ἀνέφραυς, ἡγεῖ δ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ'.

Νύξ ἡν, σὺ τε μάστιγα βαρυνέουσι αὐταῖς
 Χειμῆρις πνοῆσιν ἀκοντίσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ'.
 Ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ'.
 Δὴ τότε λείανδ' ὄρι πρὸς ἡθῆμον ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ'.
 Δυσκλειδῶν πεφύροτο θαλασσίω ὑμηνάειον,
 ἦ δ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ'.
 Αἰθῆρε μίσητο πόντῳ, ἀνγρῆτο πᾶσι τοῖσιν ἄσ' ἄσ'.
 Μαρναμένην ἀνέμων ἰεφύρω δ' ἀνέπνυεν ἄσ' ἄσ'.
 Καὶ νότῳ δ' ὄρι βόρην μεγάλην ἐφύκειν ἀπαλάς.
 Καὶ λῆπτῳ δ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ'.
 Αἰνοπαδῆς ἢ λείανδ' ὄρι ἀκλυτοῖσιν ἐνί θινάσ.
 Ποικίλῃ δ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ' ἄσ'.
 Πελάγει δ' αὐτῶν ἀναστῆτα ποσειδάωννα θαλάσσης,

Hyemalis
 Sed non
 Fortassis
 Confutata
 Furentis
 Crudelis
 Hyeme in
 Non am
 Sed amor
 Tarcaram
 Rex er
 Hyemali
 Collim in
 Tuce Le
 Ten fuan
 Lam ab
 Siberti m
 Tugantib
 Et Nomi
 Et pugn
 Gravia aut
 Epi quid
 Epi ante

Hyemale & insidum effugiens mare nauta.
 Sed non hyemalis te timor coërcebat maris,
 Fortanime Leander, nuncius sed te turris
 Consuetam significans lucem nuptiarum,
 Furentis te impulit securum maris,
 Crudelis & perfidus: debebat autem infelix Ero
 Hyeme instante manere sine Leandro,
 Non ampliùs accedens indicem stellam lectorum,
 Sed amor & fatum cogebat. gestiens autem
 Tarcarum ostendebat non ampliùs stipitem amorum.

Nox erat, quùm maximè spirantes ventos
 Hyemalibus stationibus jaculantes venti
 Collectim irruunt in littus maris.
 Tunc Leander consueta spe sponse
 Personantium ferebatur marinarum nuptiarum,
 Iam ab unda volvebatur: accumulabatur verò aqua,
 Aetheri miscbatur mare, concitata est undiq; terra
 Pugnantibus ventis: Zephyro autè contraspirabat Eurus,
 Et Notus in Boream magnas immisit minas,
 Et fragor fuit inevitabilis valdè fremi maris.
 Gravia autè passus Leander implacabilibus in littoribus
 Sape quidè precabatur aquaream Venerem,
 Sape autem & ipsum Regem Neptunum maris,

Ατθιδ Θ ε βορίην ἀνυήμονα λώδιπε νόμφη
 Αλλὰ οἱ ἔτις ἀργύρι, ἔρας δ' ἐν ἕρκου μοίρας,
 Πάντοθι δ' ἀγρομέλειο δυσαντί λύματ' Θ ἔριμ
 Θρυπτήμην Θ πιφρόνησ' ποδῶν ἢ οἰ ὀνη πωμ ἔριμ,
 Καὶ ἄν Θ ἠν ἀδόνητον ἀνοιμήτων πωλαμάων,
 Ποδὴ δ' αὐτόματ' Θ χύσις ὕδατ' Θ ἔρρει λαίμω,
 Καὶ ποτὸν ἀχούτην ἀμαμακέτο πῆν ἄλμης,
 Καὶ δὴ λήχρον ἀπιστον ἀπίσβεις πωμῆος ἀήτης,
 Καὶ ψαχλὴν ἡγεῖ ἔρωτα πολυηλαύτοιο λιαύδρος.

Εἰσέτι δ' ἰδυόσθ' Θ , ἐπ' ἀγρόπνοισην ἔπωπῆς
 Ἰσαῖο λυμαίνουσα πολυηλαύτοσι μδρίμνας,
 Ηλυδι δ' ἕβειγίνας, ἡγεῖ ἐν ἰδ' ἑ νυμφίον ἡρώ.
 Πάντοθι δ' ἔριμα τίτανων ἐπ' σφίρα νῶα θαλάσσης,
 Εἰπε ἰσαδρήσειν ἀλώμενον ὄμ παρακοίτην.
 Λύχρη σθεννυμλίοιο, παρὰ ληνπίδα ἢ πύργου
 Θρυπτήμην σπιλάδων ὅτ' ἰδρακι νυμφὸν ἀνοίτω,
 Δαυδαίωμ ῥήξασα πδρὶ σφίδρασι χηϊῶνα,
 Ρεψυδὸμ προκαρῆν Θ ἀπ' ἡλιβάτα πῆσι πύργου
 Κάδ δ' ἡρώ τέδυνκω ἐπ' ἀλλυμλῆος παρακοίτην,
 Αλλήλων δ' ἀπόνανση, ἡγεῖ ἐμ πυμάτω πδρὶ ἰλιδρω.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΕΛΟΣ.

*Attbae non Boream immemorem reliquit puella:
 Sed ei nullus auxiliatus est, amor autē non coercuit fata,
 Undiq; autem accumulati malē ob vio fluctus impetu
 Contritus ferebatur: pedum autem ejus defecit vigor,
 Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.
 Multa autem spontanea effusio fluebat in guttur,
 Et potum inutilem indomabilis potavit maris,
 Etiam lucernam insidam extinxit amarus ventus,
 Et animam & amorem destendi Leandri.*

*Quum adhuc autem dirigeret iter, vigilibus oculis
 Stabat fluctuans miseris curis.
 Venit autem aurora, & non vidit sponsum Ero.
 Circunquaq; autem oculum dirigebat in lata dorsa maris,
 Sicubi videret errantem maritum.
 Lucernā extinctā, apud fundamentum turris
 Obtritum procellis quum vidisset mortuum maritum,
 Variam populata circa pectus vestem
 In fluctus praecepit ab excelsa cecidit turre.
 Ero commortua ob eum qui perierat conjugem.
 Se invicem autem fruti sunt etiam in suprema morte.*

MUSÆI FINIS.

D 4